

Betydning, som det kongelige Theater havde for Folket i det Hele, og havde havt for ham og hans Liv, saa skulde være bleven stillet saaledes lige overfor — lad mig sige det med et bekendt Navn — Billethoueri, at dette skulde odelægge hans Stilling lige overfor det kongelige Theater i den Grad, at han vilde kunne finde sig foranlediget til at gaa saa langt ned som muligt. Dette yttrede det ærede Medlem netop med Hensyn til det Bidrag, der fra Statens Side ydes til det kongelige Theater. Dette forekommer mig virkelig at være en noget for stærk Virkning af hans Misbilligelse af det Forhold, jeg her har nævnt. Efter det ærede Medlems første længere Udtalelse om den særdeles store Betydning, som det havde for det jevne, det menige Folk, og for dem, der vare uheldigt stillede i økonomisk Henseende, at de kunde komme til at nyde Paavirkning af en saadan Scene som den danske Nationalscene, var der et Dieblis, hvor jeg tænkte mig, at det ærede Medlem vilde slutte med at lægge paa Hjerte, at man ved Ordningen af det nye Theater vilde indrette det saaledes, at der kunde blive Plads for endnu billigere Priser end dem, der nu have — Noget, som ogsaa har været under Omtale — saaledes, at man altsaa ved Ordningen heraf vilde tage det Hensyn, at der saa vidt mulig kunde blive aabnet en Afgang ogsaa for dem, der, som sagt, i økonomisk Henseende ere uheldigt stillede. Men naar det ærede Medlem nu kom hen paa et ganske andet Punkt, saa forekommer dette mig dog virkelig ikke at staa i nogen ret Forbindelse med det, som det ærede Medlem dog nærmest havde for Die, nemlig hvad der skulde gjøres for at lette Agangen til Theatret for det mindre heldigt stillede Publikum. Efterat det ærede Medlem fornemmelig havde anset over, at der var enkelte Personer, som skaffede sig en urimelig stor Indtægt ved at indhøbe en Masse Billetter, som de kunde faae højere Betaling for, end de selv havde givet, udtrakke han dette senere til noget Andet, uden at jeg ret veed, om dette var hans Mening, men det fremkom nægtelig saaledes, nemlig at det ogsaa skulde være utilbørligt for det kongelige Theater at sætte Bestemmelsen om en forhøjet Pris for Billetter, der toges tidligere, hvilken Pris altsaa ikke kommer de saakaldte Billethouere til Gode; der er virkelig andre Memorer end Billethouerne, som kunne faae Billetter til forhøjet og fordoblet Pris. Det er altsaa Spørgsmaalet: er dette Noget, som skal anses for at være utilbørligt for det kongelige Theater? Det er vist, at det kommer til at give en betydelig forhøjet Indtægt, og det er ikke ganske klart, hvad der egentlig skulde være til Hinder derfor. Til Syvende og Sidst maa det erindres, at der her ikke er Tale om noget Andet, end at det kun er ved nogle enkelte Stykker, hvor der kan være Spørgsmaal om saadan Rist om Billetter, og at det kun ved ganske sjældne Tilfælde kan blive vanskeligt at faae et nyt Stykke at se første, anden,

trede eller fjerde Aften, eller ved ganske særlige Leiligheder noget længere hen. Men det er ikke hertil, at man kan tage Hensyn for det menige Folk; thi der er ikke nogen afgjort Grund til at sige, at det er aldeles nødvendigt for dem, at de strax ved et nyt Stykkes Opførelse komme til at se det første Gang, det bliver givet. Jeg maa sige, at som Regel er det i Almindelighed ikke vanskeligt at faae Billetter til almindelig Pris, navnlig til de Steder, hvorom der kan blive Spørgsmaal at tage Billetter til for de Folk, til hvilke det ærede Medlem væsentlig sigtede. Min Mening er altsaa den, at man ved at affasse — forsaavidt man kan — det, som man har kaldet Billethoueri, naar man ikke tillige vil affasse Bestemmelsen om Billetsalg til forhøjet og fordoblet Pris, dog ikke vil naae til det, som tilsigtes fra det ærede Medlems Side, og at man, dersom man gaar ind paa ogsaa at affasse dette, ganske vist vil bringe det dertil, at der kunde være nogen Udbygning til ved enkelte Stykker i deres Nyhed at aabne Agangen for Nogle, som ellers vare udtagne for at maatte vente længere Tid, inden de kunde faae Billetter dertil. Men dette forekommer mig ikke at være noget saa stort Gode og at have den Betydning, at det skulde være et saadant Offer værd, og navnlig heller ikke at være støttet af de Betragtninger, som det ærede Medlem har fremsat. Naar derimod Taler er om det saakaldte Billethoueri, saa tror jeg, at det ærede Medlem dog noget overdrev sin Skildring. Hvad der er fremkommet, er fremkommet efter Rytter, som jo altid forstørre, hvad der i saa Henseende kan ske. Det er ganske vist, at man i tidligere Tid havde meget imod Billethoueri, og at der kom en Politiplakat, som forbyd det, men det stod i Forbindelse med meget uhyggelige Forhold, som den Gang fandt Sted ved Abonnement paa Loger, som ofte bleve udparcellerede til mange Flere, end der kunde være i dem, hvilket gav Anledning til en hel Del Skandaler, som da fremtalte dette Forbud. Men den Maade, hvorpaa denne Trafik senere har været drevet, er ganske vist af en helt anden Beskaffenhed. Det er sikkert, at det nu vel egentlig ikke forulemper dem, som man kan kalde de mindre velstillede Folk, thi de ville i Reglen ikke søle sig kaldede til netop at komme med den allerførste Gang, da et Stykke gives, men det forulemper dem, som søle sig kaldede til at være med ved en saadan Leilighed, dem, der endog have Naad til at betale forhøjede Priser. Dette har f. Ex. været Tilfældet ved et meget renomméret Stykke, der har været givet i den senere Tid — jeg behøver ikke at nævne Navnet — det har givet Anledning til Klage, og det er endnu ikke kommet saavidt, at Priserne ere komne ned til de sædvanlige Theaterpriser ved Salget i selve Theatret. Det er dem, som have Naad til at give de forhøjede Priser, som have været misfornøiede med, at det ikke har kunnet lykkes